

[Statsministeren]

være fuldgyldigt medlem, så kan det ikke undgå at få konsekvenser.

Formanden:

Jeg minder om, at det var i går, vi havde debat. I dag har vi spørgetid. Jeg tror, vi brugte næsten to timer på denne sag i går. Jeg giver nogle enkelte yderligere spørgsmål, først hr. Albrechtsen.

Albrechtsen (VS):

Vi må konstatere, at udenrigsministeren forsøger at klamre sig til skrækkampagnen, men der er ikke ret meget tilbage af den.

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren endnu en gang: hvad er det egentlig, de andre lande konkret vil foretage sig ud over at fortolke danske signaler? Er det ikke noget, man kan tage forholdsvis afslappet, at de sætter sig ned og fortolker det og tror, at Danmark er ved at melde sig ud af EF? Det er noget, der foregår i deres hoveder, det er ikke noget praktisk. Er der, hr. udenrigsminister, noget konkret tilbage overhovedet af den skræmmekampagne, man har forsøgt at starte den her debat op med?

Leif Hermann (SF):

Jeg forstod udenrigsministeren sådan, at vi har nogle konkrete fordele på en lang række områder inden for landbrug og industri, som er, kunne man vel sige, goodwillfordele.

Kunne man med hensyn til de garantier, vi har fået på miljø- og arbejdsmiljøområdet i traktatforslagene, ikke godt forestille sig, at vi blev mødt med samme misbilligelse, hvis vi gjorde disse garantier gældende i nogle situationer, hvor det måske var ubelejligt for de andre lande? I denne situation er der tale om, at vi bruger vores traktatfæstede ret til muligvis at sige nej. Hvis vi brugte vores traktatfæstede ret til at gøre miljø- og arbejdsmiljøgarantierne gældende, kunne man så ikke blive mødt med præcis den samme misbilligelse i form af roderi med restitutionsordningerne, skrotten, fetaosten osv.?

Statsministeren (Ellemann-Jensen, fg.):

Jeg fristes til at bruge socialministerens kærlige tiltale fra før, for hvor var det pænt af hr. Leif Hermann at rejse lige præcis det.

Nej, sagen er den, at vi får mulighed for, efter at pakken er vedtaget, at varetage dan-

ske miljø- og arbejdsmiljøinteresser uden at genere de andre. I dag kan vi kun gøre det ved at genere de andre, nemlig ved at standse enhver udvikling, nedlægge veto, lade være med at gå med, hvor der kræves enstemmighed. Nu giver de andre os med pakken mulighed for at føre vores politik på det område, medens de andre kan lægge sig på et niveau, der indtil videre er tilfredsstillende for dem. Derfor fatter de andre ikke, at vi, når de giver os den mulighed, skulle sige nej.

Dér er vi ved det, hr. Albrechtsen rører ved. De andre siger: hvorfor i alverden siger danskerne nej, når de har fået alt, hvad de ønskede sig, og der tilbage kun er nogle forvildede og fuldstændig fejlagtige påstande om, hvad der sker omkring Det europæiske Parlament? Ja men danskerne har ry for at være et besindigt og tænksomt folk, siger de andre. De er da ikke så tåbelige at tro på det, de går og fortæller hinanden om Parlamentet. Der må ligge noget mere i et nej end det, man hører fra den danske debat, for så tossede er danskerne da ikke, at de selv tror på det.

Det er sådan, man opfatter det ude omkring, og det er derfor, man lægger noget andet i det danske budskab, et nej ville være. Så vi har stadig ret til at sige nej. Uh, vi kan standse det hele. Hvis vi hører nogen sige nej, når vi tilbyder dem en stor gevinst, så spørger vi da også os selv: ja men hvad er de egentlig ude på? Der må da stikke et eller andet under.

Lad mig spørge hr. Albrechtsen – jeg ved godt, han ikke må svare her: når han går ud og siger nej, så er det vel også, fordi han gerne vil have os ud af Fællesskabet, ikke sandt?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 630

13) Til statsministeren af:

Albrechtsen (VS):

»Er statsministeren enig i pjecen fra EF-Kommissionens oplysningskontor i Danmark ved Niels Jørgen Thøgersen om, at »Danmark kan sige nej til hvad som helst«?

Skriftlig begrundelse